

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Mare esse vitæ imaginem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

crimen euadant, Deo faciunt. Et alij quidem peregrinationum, ad hunc vel illum Diuum, alij autem jejuniorum, certis diebus, tolerandorum; alij eleemosynarum in egenos erogandarum; alij ædificationum templorum; alij perpetuae castitatis; alij etiam religionis ingrediendæ. Ob hos tales effectus, an non utiles censendæ sint maris tempestates? Multorum contumaciam fregit naufragij metus. 4. Multos mersit mare, sed nocentes. 5. Quod si & innocentes talibus procellis inuoluuntur, compendium mortis habent & doloris. Minor est cruciatus vndis absumi, quam flammis. 6. Quem non curiositas nauibus aueheret in insulas Fortunatas, aliasque nouas terras; quem non cupiditas habendi alliceret, si nauigantes non periclitarentur? 7. Quæ gloria fuisset Danao Beli filio, qui nauem primus ex Ægypto in Græciam aduexit? quæ Iasoni & Argonautis? quæ Christophoro Columbo, si nauigatio periculis cararet? Maxima virtutis laus est, discrimina non horruisse: & superasse, quod fuit cum periculo laboriosum.

IV.

Eccli. 43. 26.

Clemens
Alex. lib. 3.
Pædag.

2. Reg. 14. 14. *Qui nauigant mare, enarrant pericula eius: O audientes auribus nostris, admirabimur, cognoscemusque prouersus, in nostra vita, similes scopolos, & fluctus, & pericula occurrere. Quia etiam de caussa, recte Clemens Alexandrinus, ubi vetat, gemmis annulorum, idolorum imagines insculpi, suadet nauim vel anchoram imprimi, nauigationis utique, & vitae humanæ monumentum. Sint autem nobis, ait, signacula, columba, vel pisces, vel nauis, qua celeri cursu à vento fertur, vel lyra musica, qua usus est Polycrates, vel anchora nauica, quam insculpebat Selenus.* Quoties pisces, quoties nauem, quoties anchoram inspicimus, illicè in memoriam venit, homines in terris, non secus ac pisces nauisque in vndis natare, aut nauigare; vitamque nostram aquæ similem esse, quæ est res fluxa, ventis & tempestatis obnoxia. *Omnes morimur, O quasi aquæ dilabimur in terram, quæ non renertuntur,* ait mulier Thecuitis. De periculis, & aduersis ventis, & mille incommodis maris, & vitae inter se comparatis, complures meminerunt.

V.

Bellissime autem S. Augustinus hominis, per hunc mundum, velut